

Elof Westergaards prædiken påskedag

Taler

Elof Westergaard
Biskop over Ribe Stift

Dato

17. april 2022

Sted

Ribe Domkirke

236 Påskeblomst! Hvad vil du her 218 Krist stod op af døde

224 Stat op min sjæl

227 Som den gyldne sol frembryder Nadver:

234 Som forårssolen morgenrød

Uanset hvor meget forårssolen skinner, jordens grokraft mærkes og Kristi opstandelse i dag påskemorgen melder sig med englens ord fra den tomme grav, så er det svært, ja umuligt helt at fjerne blikket for den menneskelige ondskab, fra krigens virkelighed og lidelsernes og dødens realitet.

Forår og påskemorgen gør ikke, at du og jeg nu bare sådan kan slentre på en lyserøde sky af glæde og optimisme.

Krigen i Ukraine, Ruslands invasion af Ukraine, som nu har været i gang i flere måneder, trækker mange mørke skygger.

Billederne fra de steder, hvor russerne har trukket sig tilbage, hvor mennesker er fundet bagbundne og skudt, og massegrave nu åbnes, ryster os alle. De konkrete lidelser, de personlige tab af en søn, en ægtefælle, en mor og en far og al ødelæggelsen. Krigen viser med al gru, vi menneskers dømoniske sider, og hvor lidt et menneskeliv regnes på jordens kamppladser.

Så jeg har brug for lidt hjælp til at sanse og forstå, hvilke glæde og hvilket håb englens ord i dag ved Jesu tomme grav rækker os.

□

I det serbiske kloster Milesevo findes der en meget illustrativ skildring af begivenhederne påskemorgen. Det er et vægmaleri, en fresko fra det 13.

århundrede. Et billede, jeg holder meget af, og et billede, som har været til inspiration for den indledningskollekt, vi indledte

gudstjenesten med her i dag. En bøn, hvori vi takker Gud for englen, som sad ved Jesu grav påskemorgen, fordi den både pegede ind i graven og væk fra den. Denne engel skilter med Jesu opstandelse, og den forkynder et budskab, som vi med bønnens afslutning kun kan ønske og bede til må blive spredt ud i hele verden.

□

Lad mig præsentere billedet i den serbiske klosterkirke nærmere. Se det for jer:

I billedets venstre side ses den tomme grav med ligklædet tydeligt liggende derinde.

Og i billedets højre side ses de to kvinder, de to Mariaer, komme til Jesu grav.

I centrum af kompositionen og mest fremstående i billedet ser vi så englen, der sidder på stenen væltet fra graven.

Denne engel i hvide klæder og med glorie om hovedet og en stav i hånden peger med sin venstre arm ind mod graven, som siger den: ”Se Kristus er opstanden. Han er virkelig opstanden”.

Mens englens store venstre vinge peger væk fra graven, står lige ud i kvindernes retning. Denne vinge viser væk fra graven, ligner nærmest et vejvisningsskilt, og den illustrerer i alt fald meget tydeligt englens ord om, at nu gælder det ikke graven, med det vigtige består i at fortælle om det, de to kvinder har set til andre, nemlig at Kristus er opstanden. ”Gå til Galilæa”, siger englen ” Der skal I se ham”.

□

Påskemorgen, opstandelsen, viser således to steder hen:

Englen peger for det første på Jesu graven og ind i den.

Konkret på Jesu grav, men englen peger dermed også mere generelt på døden,

menneskets endeligt, men vel og mærke nu på en død o en grav, som skal betragtes i opstandelsens tegn.

Menneskets skrøbelighed bliver her understreget, men samtidig at vi skal og kan være håbefulde.

Jesu grav var virkelig tom påskemorgen, hvad betyder for os, som har en død i vente, og fortsat må tage afsked med dem, vi deler liv og tilværelse sammen, at vi virkelig nu kan og skal leve vores liv med håb. Graven er ikke det sidste sted, og døden får ikke det sidste ord.

Det er ikke det, vi ser, når vi ser ligposer og krigsødelæggelser, men det er ikke desto mindre det håb, vi hører har realitet. Ikke pga. af os men pga. den gode Gud, skaberen og forsoneren.

For det andet: Englen peger væk fra graven og ud i det liv, vi deler med hinanden.

Sorg og savn, menneskelig lidelse, krig og ufred findes og fylder fortsat i vores liv og verden. Der er meget i menneskers liv og liv med hinanden, i hverdagen, som trækker afstand og ufred med sig. Sådan er det nu og sådan vil det også fortsat være her.

Påske er imidlertid, at englen nu understreger for os, ved at vise væk fra graven, at der er mere at tale om og sige ind i det liv, vi deler med hinanden, end at vi skal dø og at alting har sin tid. Nu skal vi gå ud – som englen opfordrede kvinderne ved graven påskemorgen – gå ud og leve vores liv i opstandelsens tegn, fortælle om håbet og leve det ud og leve det ind i det liv, vi deler.

Opstandeshåbet forstået som Guds kærligheds indtog ind i vores fælles liv står således stadig ved magt.

Her står og sidder vi nu med opstandelsen i ryggen – med en vished om at døden ikke får det sidste ord – med håb om kærlighedens styrke trods al vold og krig, ufred og afstand her mellem os.

Så fortvivl ikke! Kristus er opstanden. Han er sandelig opstanden.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elof-westergaards-praediken-paaskedag-2022>